

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3697

гр. Варна, 05.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100501967 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 267 ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 52778 от 1.08.2022 г.**, депозирана от И. С. И., С. С. Б., М. С. Б., К. А. М. и М. А. М., чрез адв. Б. Б. срещу решение № 2248 от 7.07.2022 г., постановено по гр. д. № 9695/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е отхвърлен предявеният от жалбоподателите иск срещу И. С. И., за приемане за установено в отношенията между страните, че ответникът не е собственик на ПИ с идентификатор № *****, находящ се в гр. Варна, р-н „****“, с. о. „****“ с площ от 2295 кв. м., при съсед: ПИ с идентификатори № № *****, *****, *****, *****, на основание основание чл. 124, ал. 1 ГПК.

В законоустановения срок по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна – Теодора Здравкова Торнева, чрез адв. Любомир Томов.

В производството е депозирана и **въззивна жалба с вх. № 264856 от 28.04.2022 г.** от Стамен Йонков И. и Мария Недялкова И., чрез адв. Петър Станев срещу решение № 260213 от 6.04.2022 г., постановено по гр. д. № 1889/2021 г. по описа на Районен съд – Варна.

В законоустановения срок по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна – И. С. И., чрез адв. В. Г..

I. По допустимостта на въззивното производство:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок. Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване акт при наличие на правен интерес от обжалване. Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

II. По доклада на въззивната жалба и отговора:

В депозираната въззивна жалба, се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Счита, че ответникът не е доказал упражняването на давностно владение от 8.08.2008 г. по датата на предявяване на иска. За неправилен намира извода на съда, че съседните имоти са обградени общо с една ограда. Пзовавайки се на заключението вещото лице намира, че между двата имота е имало обективизирана имотна граница. Счита, че е налице противоречие между свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели относно датата на ограждане на имота и започване на строителството в имота, респ. за момента на установяване на владение. Намира, че от показанията на свидетелите Вичкова и Балинов не се установява кога е бил ограден имотът. Намира, че от заключението на вещото лице се установява, че към м. април 2012 г. имотът не е бил ограден нито с бодлива тел, нито с масивна ограда със зелени колчета и мрежа. Посочва, че доколкото разрешението за строеж е от 23.09.2010 г. е невъзможно преди тази дата ответникът да е оградил имота. За неправилен намира извода на съда, че видната от заключението ограда е временно поставена такава, която да разграничи двата имота, съгласно изискванията на чл. 157, ал. 7 ЗУТ. За неправилен намира извода на съда, че наличието на ограда през 2012 г. между двата имота не разколебава достоверността на свидетелските показания на свидетелите Балинов и Вичкова, които посочват, че на място никога не е имало обективизирана граница между двата имота. Сочи, че не е доказано ответникът да е упражнявал фактическа власт върху имота от датата за закупуването му през 2008 г. до м. април 2012 г., когато е поставена масивната ограда с бетонни колове. Твърди, че е налице противоречие между свидетелските показания на свидетелите Балинов и Вичкова по повод на периода на извършване на подобренията и оградите. Сочи, че в имота ответникът не е разположил камиони и машини, не е ограден общо със съседния недвижим имот и не е извършвано каквото и да е облагородяване в процесния имот. Излага доводи, че към м. април 2012 г. не е доказано започването на садене на дървета, трасиране на алеи, изграждане на ВиК и ел. мрежи, поставяне на камери и изграждане на масивна сграда, откъдето

извежда извод, че до датата на исковата молба не е изтекъл десетгодишният срок на придобивната давност. За необсъдени намира наведените от ответника доводи за деклариране и на двата имота. Сочи, че са осъществени процесуални нарушения от страна на съда във връзка с оценката на пълнотата на събрания доказателствен материал. За преклудирани намира представените нови писмени доказателства в о. с. з. след изслушване на заключението, доколкото не касаят новоузнато или нововъзникнало обстоятелство. Моли за отмяна на решението. Претендира разноски.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор от страна на И. С. И., чрез адв. Г., в който се излагат доводи за неоснователността на жалбата. Намира, че между страните не е спорно, че към датата на предявяването на иска между двата имота няма обща ограда, доколкото между тях е построена масивна сграда със значителна площ. Сочим че е процесния недвижим имот са извършени действия по електрифициране, водоснабдяване, засаждане на овощни дървета. Намира, че събраните по делото свидетелски показания са последователни и взаимно непротиворечиви, като установяват, че през 2008 г. ответникът е започнал с явни и трайни действия да разчиства, облагородява и загражда и процесния имот. Сочи, че от насрещната страна не са наведени доводи, а и не са представени доказателства в насока за смущаване на владението му. Счита, че е налице противоречие в оплакванията на въззивника, доколкото твърди, че в имота нямало камиони и машини, като са се позовали и на заключението на СТЕ, според което безспорно в имота има фургон и цистерна. Излага доводи, че установената от вещото лице временна ограда между двата имота през 2012 г. е била изпълнена единствено в изпълнение на нормативните изисквания за ограждане на строителната площадка. Сочи, че временната ограда не е налична към настоящия момент. Твърди, че едва във въззивната жалба е наведено твърдение за изградена от ответника ограда между двата имота. Излага доводи, че с оглед разкрието на обективната действително, правилни съдът е събрал данни относно обективизираната на терен граница между двата имота по КК. Моли за потвърждаване на решението. Претендира разноски.

Страните не са обективизирали доказателствени искания пред настоящата съдебна инстанция.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 52778 от 1.08.2022 г., депозирана от И. С. И., С. С. Б., М. С. Б., К. А. М. и М. А. М., чрез адв. Б. Б. срещу решение № 2248 от 7.07.2022 г., постановено по гр. д. №

